TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. lapkričio 6 d.*

Byloje C-155/07

dėl 2007 m. kovo 19 d. pagal EB 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Europos Parlamentas, atstovaujamas R. Passos ir A. Baas bei D. Gauci, nurodęs adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Arpio Santacruz ir M. Sims bei D. Canga Fano,

atsakovę,

* Proceso kalba: prancūzų.

palaikomą

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos A. Aresu ir F. Dintilhac, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai A. Ó Caoimh (pranešėjas), J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka ir A. Arabadjiev,

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorius M.-A. Gaudissart, skyriaus vadovas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. gegužės 14 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2008 m. birželio 26 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Ieškiniu Europos Parlamentas prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2006 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimą 2006/1016/EB, suteikiantį Europos investicijų bankui Bendrijos garantiją paskolų ir paskolų garantijų, suteiktų projektams ne Bendrijoje, nuostoliams atlyginti (OL L 414, p. 95, toliau – skundžiamas sprendimas) ir, jei jis nuspręstų panaikinti šį sprendimą, palikti jį galioti, iki bus priimtas naujas sprendimas.

Ginčo aplinkybės ir procesas Teisingumo Teisme

2 2006 m. birželio 22 d. Europos Bendrijų Komisija pateikė pasiūlymą, dėl kurio priimtas skundžiamas sprendimas. Šiame pasiūlyme kaip teisinis pagrindas nurodytas EB 181a straipsnis.

3 2006 m. lapkričio 30 d. Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl šio pasiūlymo, kurio pakeitimo Nr. 1 tikslas buvo pridėti EB 179 straipsnį kaip teisinį pagrindą. Todėl jis pasiūlė Komisijai jį pakeisti remiantis EB 250 straipsnio 2 dalimi.

4 Komisija šiuo klausimu savo pasiūlymo nepakeitė, ir 2006 m. gruodžio 19 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė skundžiamą sprendimą remdamasi vieninteliu teisiniu pagrindu – EB 181a straipsniu.

5 Parlamentas, manydamas, kad minėtas sprendimas taip pat turėjo būti priimtas remiantis EB 179 straipsniu, pateikė šį ieškinį dėl panaikinimo.

6 2007 m. spalio 10 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Komisijai buvo leista įstoti į bylą palaikant Tarybos reikalavimus.

7 2007 m. spalio 25 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Europos investicijų banko (EIB) prašymas įstoti į bylą buvo atmestas motyvuojant tuo, kad jis nėra viena iš Europos Bendrijų institucijų, kurių baigtinis sąrašas pateikiamas EB 7 straipsnio 1 dalyje.

Teisinis pagrindas

8 Skundžiamo sprendimo trečia konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Siekiant paremti Europos Sąjungos išorės veiksmus, nepadarant poveikio EIB kredito būklei, EIB reikėtų suteikti Bendrijos biudžeto garantiją operacijoms, kurios atliekamos ne Bendrijos šalyse. <…>“

9 Šio sprendimo ketvirtoje konstatuojamoje dalyje numatyta, kad Bendrijos garantija turėtų būti atlyginti nuostoliai, susiję su paskolomis ir paskolų garantijomis EIB finansuojamiems investiciniams projektams, vykdomiems 2006 m. liepos 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1085/2006, nustatančiame Pasirengimo narystei pagalbos priemonę (IPA) (OL L 210, p. 82), 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1638/2006, išdėstančiame bendrąsias nuostatas, kurios nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę (OL L 310, p. 1), ir 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1905/2006, nustatančiame vystomojo bendradarbiavimo finansinę priemonę (OL L 378, p. 41), nurodytose šalyse, kai toks paskolų finansavimas arba garantija suteikiami pagal pasirašytą sutartį, kuri vis dar galioja arba nebuvo nutraukta.

10 Pagal minėto sprendimo septintą konstatuojamąją dalį:

„Nuo 2007 m. (Sąjungos) išorės ryšius taip pat stiprins naujos finansinės priemonės, t. y. IPA, Europos kaimynystės ir partnerystės priemonė, Vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonė ir 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1717/2006 nustatyta stabilumo priemonė (OL L 327, p. 1).“

11 Skundžiamo sprendimo aštuntoje konstatuojamoje dalyje skelbiama:

„EIB finansavimo operacijos turėtų atitikti ir remti (Sąjungos) užsienio politikos kryptis, įskaitant konkrečius regioninius tikslus. Užtikrindamas bendrą atitiktį Sąjungos veiksmams EIB finansavimas turėtų papildyti atitinkamas Bendrijos pagalbos politikos kryptis, programas ir instrumentus skirtinguose regionuose. <…>“ (Pataisytas vertimas)

12 Minėto sprendimo dvylikta – keturiolikta konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(12) EIB finansavimas Azijos ir Lotynų Amerikos šalyse bus laipsniškai derinamas su (Sąjungos) bendradarbiavimo strategija tuose regionuose ir papildys Bendrijos biudžeto lėšomis finansuojamas priemones. EIB turėtų stengtis, kad jos veikla laipsniškai apimtų daugiau tų regionų šalių, įskaitant veiklą neturtingesnėse šalyse. <…>

(13) Centrinėje Azijoje EIB reikėtų orientuotis į didžiausius tarpvalstybinės svarbos energijos tiekimo ir transportavimo projektus. <…>

(14) Plėtojant EIB veiklą pagal Kotonu susitarimą su (Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno šalių (AKR)) šalimis, Pietų Afrikoje EIB turėtų skirti dėmesį visuomeninės svarbos infrastruktūros projektams <…> bei privataus sektoriaus paramai, įskaitant (mažas ir vidutines įmones). <…>“

13 Skundžiamo sprendimo 1 straipsnio, pavadinto „Garantija ir viršutinės ribos“, 1 dalyje numatyta:

„Bendrija suteikia EIB visuotinę garantiją (Bendrijos garantija) dėl EIB negautų, bet jam priklausančių sumų, susijusių su paskolomis ir paskolų garantijomis, EIB tinkamiems investiciniams projektams, vykdomiems šiame sprendime nurodytose šalyse, kai paskolos finansavimas arba garantija suteikiami pagal pasirašytą susitarimą, kuris dar galioja arba nebuvo nutrauktas <…> ir <…> remiant atitinkamus Europos Sąjungos užsienio politikos tikslus.“

14 Šio sprendimo 2 straipsnyje, pavadintame „Tinkamos šalys“, numatyta:

„1. I priede pateikiamas šalių, atitinkančių ar galinčių atitikti reikalavimus EIB finansavimui pagal Bendrijos garantiją gauti, sąrašas.

2. Dėl I priede išvardytų bei (*) pažymėtų šalių ir I priede neišvardytų šalių Taryba priima sprendimus dėl atitikimo reikalavimams kiekvienu konkrečiu atveju (EB) sutarties 181a straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

<…>

4. Iškilus rimtoms problemoms, susijusioms su politine arba ekonomine padėtimi konkrečioje šalyje, EIB gali nuspręsti sustabdyti naują EIB finansavimą pagal Bendrijos garantiją tokioje šalyje Sutarties 181a straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.“

15 Minėto sprendimo 3 straipsnis pavadintas „Atitiktis Europos Sąjungos politikos kryptims“. Pagal jo 1 dalies nuostatas „EIB išorės veiksmų atitiktis Europos Sąjungos užsienio politikos tikslams stiprinama, siekiant EIB finansavimą labiau susieti su Europos Sąjungos biudžeto ištekliais“.

16 Minėto 3 straipsnio 2 dalis suformuluota taip:

„Bendradarbiavimas vyksta atskirų regionų pagrindu, atsižvelgiant į EIB vaidmenį ir Europos Sąjungos politikos kryptis kiekviename regione.“

17 Skundžiamo sprendimo I priede, remiantis jo 2 straipsniu, yra įtvirtintas šalių, galinčių gauti Bendrijos garantija užtikrintą finansavimą, sąrašas, kuris išdėstytas taip:

„A. *Narystės siekiančios šalys*

1) Šalys kandidatės

<…>

2) Potencialios šalys kandidatės

<…>

B. *Kaimynystės ir partnerystės šalys*

1) Vidužemio jūros regiono šalys

<…>

2) Rytų Europa, Pietų Kaukazas ir Rusija

<…>

C. *Azija ir Lotynų Amerika*

1) Lotynų Amerika

<…>

2) Azija

Azija (išskyrus Vidurio Aziją):

<…>

Centrinė Azija:

<…>

D. *Pietų Afrika*

Pietų Afrika.“

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

Parlamento argumentai

18 Parlamento teigimu, iš skundžiamo sprendimo matyti, kad jis yra išorės politikos priemonė, kuri kartu apima besivystančių šalių ir šalių, kurios tokios nėra, bendradarbiavimą. Jo teigimu, kadangi bendradarbiavimas su besivystančiomis

šalimis priskirtinas tik Sutarties XX antraštinei daliai, pavadintai „Bendradarbiavimas vystymosi labui“, EB 179 straipsnis turi būti įtrauktas kaip šio sprendimo teisinis pagrindas.

19 Parlamentas, be kita ko, pažymi, kad daugumą šiame sprendime nurodytų regionų sudaro „besivystančios šalys“ remiantis Europos ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) ir Pasaulio banko klasifikacija ir kad dauguma atitinkamų šalių – Vidužemio jūros regiono kaimynystės ir partnerystės šalys, Azijos ir Lotynų Amerikos šalys bei Pietų Afrika – yra būtent tokios šalys. Todėl skundžiamu sprendimu įgyvendinami EB 177 straipsnio tikslai, tarp jų ir „tvarus besivystančių šalių ekonominis ir socialinis vystymasis“.

20 Tai, kad skundžiamas sprendimas taip pat susijęs su trečiosiomis šalimis, nesančiomis besivystančiomis šalimis, nereiškia, kad jis turėjo būti priimtas remiantis vien tik EB 181a straipsniu. Iš tikrųjų, šio Nicos sutartimi įtraukto straipsnio tikslas yra numatyti konkretų teisinį pagrindą savarankiškoms programoms finansų ir technikos srityse bei horizontaliems susitarimams su trečiosiomis šalimis, nesančiomis besivystančiomis šalimis.

21 Parlamentas taip pat tvirtina, kad EB 179 straipsnio nebuvimas skundžiamo sprendimo teisiniu pagrindu leidžia Tarybai, remiantis jo 2 straipsnio 2 ir 4 dalimis, priimti individualius sprendimus, susijusius su viena ar daugiau besivystančių šalių remiantis EB 181a straipsniu, o tai yra Sutarties pažeidimas.

22 Parlamento nuomone, ekonominio, finansinio ir techninio bendradarbiavimo pašalinimas iš bendradarbiavimo vystymosi labui taikymo srities reikštų daugumos EB 179 straipsniu grindžiamų priemonių pašalinimą ir dėl to ši nuostata netektų pagrindinės prasmės.

23 Be to, Parlamentas mano, kad teisinio pagrindo pasirinkimas turi būti atliktas remiantis geografiniu kriterijumi, atsižvelgiant į šalis, su kuriomis Bendrija bendradarbiauja atitinkamos Bendrijos priemonės pagrindu. Todėl EB 179 ir 181a straipsniai taikomi šia priemone besinaudojančių šalių pagrindu, nepriklausomai nuo to, ar yra pagrindinis ir šalutinis tikslas. Iš tikrųjų, kadangi EB 177 straipsnyje skelbiamų tikslų siekimas praktiškai pasireiškia ekonominiu ir finansiniu bendradarbiavimu su besivystančiomis šalimis, EB 179 ir 181a straipsniais galima siekti panašių tikslų, nors jie ir susiję su skirtingomis paskirties šalimis.

24 Papildomai Parlamentas teigia, kad skundžiamu sprendimu kartu siekiama tikslų, numatytų EB 181a ir 179 straipsniuose, nes jis yra ekonominio bendradarbiavimo su besivystančiomis šalimis ir kitomis trečiosiomis šalimis priemonė. Todėl dvigubo teisinio pagrindo naudojimas pateisinamas tiek, kiek tai susiję su skundžiamu sprendimu, kadangi bendradarbiavimas su besivystančiomis šalimis yra neatskiriama šio sprendimo tikslo dalis.

Tarybos argumentai

25 Tarybos teigimu, EB 181a straipsnis yra tinkamas ir pakankamas skundžiamo sprendimo teisinis pagrindas. Be to, institucijos noras aktyviau dalyvauti priimant atitinkamą aktą neturi reikšmės jo teisinio pagrindo pasirinkimui.

26 Taryba mano, kad iš skundžiamo sprendimo tikslo ir turinio nagrinėjimo išplaukia, kad vienintelis jo tikslas yra įtvirtinti finansinį bendradarbiavimą su trečiosiomis valstybėmis Bendrijos priemonės pagalba.

27 Ji patenka į EB 181a straipsnio taikymo sritį, nes šiuo požiūriu nedaro jokio skirtumo tarp nurodytų trečiųjų šalių pagal tai, ar jos yra besivystančios, ar ne. Aplinkybė, kad EIB finansavimo operacijos turi būti suderintos su Europos Sąjungos išorės politika ir papildyti pagalbos politiką, Tarybos teigimu, reiškia, kad jos yra suderinamos su Bendrijos vystymosi politika, kaip tai numatyta EB 181a straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje.

28 Tačiau, aplinkybės, kad skundžiamame sprendime numatyta, jog jo taikymas turi būti suderintas su vystymosi politika arba kelti pasekmes, skatinančias vystymąsi, nepakanka norint pateisinti, kad jis buvo priimtas vien remiantis EB 179 straipsniu. Tai taikytina ir aplinkybei, kad šio sprendimo I priede nurodytų šalių, atitinkančių ar galinčių atitikti finansavimo reikalavimus, sąrašas apima besivystančias šalis, nes šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta, kad EIB prisidėjimas pagal šį straipsnį realizuojamas nedarant žalos kitoms Sutarties nuostatoms.

29 Taryba per posėdį patikslino, kad, jos nuomone, netiesioginis santykis tarp Bendrijos garantijos ir besivystančių šalių yra lemiamas veiksnys, dėl kurio skundžiamas sprendimas neturėtų būti papildomai grindžiamas EB 179 straipsniu.

Komisijos argumentai

30 Komisija mano, kad atitinkamos EB 179 ir 181a straipsnių taikymo sritys grindžiamos geografiniu kriterijumi (besivystančios šalys priskiriamos Sutarties XX antraštinei daliai, o trečiosios šalys – jos XXI antraštinei daliai) ir materialiu kriterijumi (trys EB 177 straipsnio 1 dalyje skelbiami tikslai priskiriami Sutarties XX antraštinei daliai, o ekonominis, finansinis ir techninis bendradarbiavimas – jos XXI antraštinei daliai).

31 Ji nesutinka, kad Parlamento pateiktas EB 181a straipsnio taikymo srities aiškinimas yra griežtai geografinis. Šis aiškinimas nėra grindžiamas Sutarties XX ir XXI antraštinių dalių tekstais. Iš tikrųjų, kiek tai susiję su minėta XXI antraštine dalimi, geografinis kriterijus taikomas visoms trečiosioms šalimis, įskaitant galbūt ir besivystančias šalis. Todėl EB 181a straipsnis, nesant siauresnės antraštinės dalies, kurioje jis yra, ir jo 1 dalies formuluotės, gali būti taikomas besivystančioms šalims. Komisijos teigimu, Parlamento argumentais neatsižvelgiama į EB 179 straipsnio 1 dalyje esančius žodžius „nepažeisdama kitų šios Sutarties nuostatų“.

32 Komisija taip pat tvirtina, kad skundžiamas sprendimas yra finansinė priemonė, kuri visų pirma taikoma Bendrijos viduje. Ne šis sprendimas, bet visų pirma prie Sutarties pridėto Protokolo dėl EIB statuto 18 straipsnio 1 dalis yra EIB finansavimo operacijų trečiosioms šalims teisinis pagrindas.

33 Komisija, kaip ir Taryba, primena, kad EB 181a straipsnyje numatyta, kad šiuo straipsniu grindžiamas ekonominis, finansinis ir techninis bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis „atitinka plėtrą remiančio Bendrijos bendradarbiavimo politiką“. Todėl, Komisijos nuomone, Sutarties autoriai laikė, kad EB 181a straipsniu grindžiamos priemonės gali turėti įtakos vystymuisi, įskaitant ir besivystančių šalių. Komisija, atsakydama į Teisingumo Teismo per posėdį pateiktą klausimą, tvirtina, kad net ir garantijos suteikimo EIB operacijoms, susijusiomis su šalimis, kurios yra besivystančios Sutarties prasme, tinkamas teisinis pagrindas yra EB 181a straipsnis, nes šia garantija šios šalys naudojasi netiesiogiai per EIB, vadovaudamosi jo vidaus procedūromis ir remdamosi Protokolu dėl EIB statuto suteikiamas paskolas.

Teisingumo Teismo vertinimas

Pirminės pastabos

34 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką teisinio pagrindo Bendrijos teisės aktui parinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teisminė kontrolė ir kuriems, be kita ko, priskirtinas teisės akto tikslas ir turinys (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1991 m. birželio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, vadinamojo „Titano dioksidas“, C-300/89, Rink. p. I-2867, 10 punktą ir 2004 m. balandžio 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-338/01, Rink. p. I-4829, 54 punktą), o ne teisiniu pagrindu, taikytu priimant kitus Bendrijos teisės aktus, kurie kartais turi panašių požymių (šiuo klausimu žr. 1988 m. vasario 23 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Tarybą*, 131/86, Rink. p. 905, 29 punktą ir 2008 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-91/05, Rink. p. I-3651, 106 punktą). Be to, kai Sutartis numato specialiąją nuostatą, kuri gali būti teisinis nagrinėjamo teisės akto pagrindas, jis turi būti pagrįstas šia nuostata (šiuo klausimu žr. minėto 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 60 punktą ir 2006 m. sausio 26 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-533/03, Rink. p. I-1025, 45 punktą).

35 Jeigu priemonės nagrinėjimas rodo, kad ja siekiama dvigubo tikslo arba ji turi dvi sudedamąsias dalis, ir jei viena iš jų yra laikytina pagrindine, o kita yra tik papildoma, teisės aktas turi būti grindžiamas tik vienu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja tikslas arba pagrindinė ar dominuojanti sudedamoji dalis (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1993 m. kovo 17 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-155/91, Rink. p. I-939, 19 ir 21 punktus; 2001 m. sausio 30 d. Sprendimo *Ispanija prieš Tarybą*, C-36/98, Rink. p. I-779, 59 punktą; minėto 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 55 punktą ir minėto 2008 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 73 punktą).

36 Kalbant apie priemonę, kuria kartu siekiama kelių tikslų arba kuri turi kelias neatskiriamas sudedamąsias dalis ir nė viena iš dalių nėra papildoma kitos atžvilgiu, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad kai dėl to taikomi skirtingi EB sutartyje

nurodyti teisiniai pagrindai, tokia priemonė išimties tvarka turi būti pagrįsta šių skirtingų teisinių pagrindų atžvilgiu (šiuo klausimu žr. minėto 2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-211/01, p. I-8913, 40 punktą ir minėto 2008 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 75 punktą).

37 Tačiau Teisingumo Teismas minėto „Titano dioksido“ sprendimo 17–21 punktuose nusprendė, jog dvigubu teisiniu pagrindu negalima remtis tuomet, kai numatytos teisės aktų priėmimo procedūros pagal kiekvieną pagrindą tarpusavyje yra nesuderinamos (šiuo klausimu taip pat žr. 1999 m. vasario 25 d. Sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą*, C-164/97 ir C-165/97, Rink. p. I-1139, 14 punktą ir minėto 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 57 punktą bei 2006 m. sausio 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-94/03, Rink. p. I-1, 52 punktą ir sprendimo *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą*, C-178/03, Rink. p. I-107, 57 punktą).

38 Atsižvelgiant būtent į šiuos samprotavimus, reikia nustatyti, ar skundžiamas sprendimas galėjo būti tinkamai priimtas remiantis vieninteliu EB 181a straipsnio teisiniu pagrindu. Šiuo tikslu, prieš pradedant nagrinėti, ar šio sprendimo turinys ir tikslas priskirtinas, kaip tvirtina Parlamentas, šių dviejų straipsnių taikymo sričiai, visų pirma reikia išanalizuoti ryšį tarp EB 179 straipsnio, kuris yra Sutarties XX antraštinėje dalyje, ir EB 181a straipsnio, kuris yra jos XXI antraštinėje dalyje. Jei tai būtų toks atvejis, reikėtų išnagrinėti, koks buvo minėto sprendimo priėmimo tikrasis teisinis pagrindas.

Dėl Sutarties XX ir XXI antraštinių dalių atitinkamų sričių ribų nustatymo

39 Teisinga tai, kad, kaip pažymi Komisija, remiantis pažodine reikšme, EB 181a straipsnyje vartojami žodžiai „trečiosios šalys“ yra pakankamai platūs ir apima tiek besivystančias šalis, tiek ir kitas trečiąsias šalis. Tačiau iš to negalima daryti išvados, neapribojant EB 179 straipsnio taikymo srities, kad bet koks ekonominis, finansinis ir techninis bendradarbiavimas su besivystančiomis šalimis EB 177 straipsnio prasme gali būti apimtas remiantis vien EB 181a straipsniu.

40 Iš tiesų, nors EB 181a straipsnyje tiesiogiai numatytas „ekonominis, finansinis ir techninis bendradarbiavimas“, o EB 179 straipsnyje tik bendrai minimos „priemonės“, vis dėlto toks bendradarbiavimas, remiantis jo nuostatomis, yra tipinė bendradarbiavimo vystymosi labui forma. EB 179 straipsnyje, skaitomame kartu su EB 177 straipsniu, numatyta, kad EIB pagal jo statute nustatytas sąlygas prisideda prie priemonių, reikalingų bendradarbiavimo vystymosi labui srityje Bendrijos politikos tikslams pasiekti, įgyvendinimo. Antai Tarybos, joje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų, Parlamento ir Komisijos bendro pareiškimo dėl Europos Sąjungos vystomosios politikos „Europos konsensusas (vystymosi klausimais)“ (OL C 46, 2006, p. 1) 119 punkte skelbiama, kad EIB „vaidina vis didesnį vaidmenį įgyvendinant Bendrijos pagalbą investuojant į privačias ir viešąsias įmones besivystančiose šalyse“.

41 Be to, EB 181a straipsnis pradedamas žodžiais „nepažeisdama kitų šios Sutarties, ypač XX antraštinės dalies, nuostatų“. Šie žodžiai reiškia, kad minėta XX antraštinė dalis yra speciali bendradarbiavimo vystymosi labui nuostata.

42 Žinoma, EB 179 straipsnis, kaip primena Taryba ir Komisija, taip pat pradedamas žodžiais „nepažeisdama kitų šios Sutarties nuostatų“.

43 Vis dėlto reikia pažymėti, kad, kaip nurodo ir Parlamentas savo pastabose, EB 179 straipsnis buvo suformuluotas tuo metu, kai EB 181a straipsnio dar nebuvo, kadangi XXI antraštinė dalis, kurioje yra pastarasis straipsnis, buvo įtraukta į Sutartį tik vėliau ją peržiūrint Nicos sutartimi. Prieš įsigaliojant EB 181a straipsniui ir tiek, kiek jis nesusijęs su Bendrijos priemonėmis, priskirtinomis kitoms politikoms, Bendrija, nesant konkretaus teisinio pagrindo, imdamasi priemonių ir sudarydama bendradarbiavimo sutartis su trečiosiomis šalimis, kurios nebuvo besivystančios šalys, rėmėsi EB Sutarties

235 straipsniu (dabar – EB 308 straipsnis). Todėl į Sutartį įtraukiant XXI antraštinę dalį buvo sukurtas konkretus teisinis šio bendradarbiavimo pagrindas ir palengvinta Bendrijos veiksmų šioje srityje ėmimosi procedūra Tarybos kvalifikuotą daugumą pakeičiant vieningu sprendimu, kaip reikalauja EB 308 straipsnis.

44 EB 179 straipsnio išlyga yra ne tokia konkreti, kaip numatytoji EB 181a straipsnyje, kuri tiesiogiai nurodo Sutarties XX antraštinę dalį.

45 Esant šioms sąlygoms, EB 181a straipsnyje numatyta išlyga, susijusi su XX antraštine dalimi, turi prioritetą prieš EB 179 straipsnį.

46 Šio aiškinimo neturėtų paneigti Komisijos šio sprendimo 33 punkte nurodyti argumentai, kad su bendradarbiavimo vystymosi labui sritimi susijusios priemonės gali būti grindžiamos vien EB 181a straipsniu, jei jos atitinka šią politiką, išplaukiančią iš Sutarties XX antraštinės dalies. Skelbiant, kad ekonominis, finansinis ir techninis bendradarbiavimas „atitinka plėtrą remiančio Bendrijos bendradarbiavimo politiką“, EB 181a straipsnio 1 dalimi paprasčiausiai pažymima, kad Bendrija, priimdama priemones pagal EB 181a straipsnį, privalo užtikrinti atitiktį tam, kas buvo priimta, ar galėtų būti priimta remiantis EB 179 straipsniu. Tokią analizę patvirtina EB 178 straipsnis, pagal kurį į EB 177 straipsnyje nurodytus tikslus Bendrija atsižvelgia įgyvendindama politiką, kuri gali turėti poveikio besivystančioms šalims.

47 Iš to išplaukia, kad tiek, kiek EB 181a straipsnis taikomas nepažeidžiant EB sutarties XX antraštinės dalies, susijusios su bendradarbiavimu vystymosi labui, šiuo straipsniu nesiekiama nustatyti EB 177 straipsnyje skelbiamų bendradarbiavimo vystymosi labui minėtos XX antraštinės dalies prasme tikslų siekiančių priemonių teisinio pagrindo.

48 Nesant būtinybės išsakyti nuomonę šioje byloje dėl klausimo, ar ekonominis, finansinis ar techninis bendradarbiavimas su besivystančiomis šalimis gali, jei ja nesiekiama tokių tikslų, kaip vienintelį teisinį pagrindą turėti EB 181a straipsnį, reikia išnagrinėti skundžiamo sprendimo turinį ir tikslą.

Dėl skundžiamo sprendimo turinio

49 Skundžiamu sprendimu, remiantis jo 1 straipsnio 1 dalimi, EIB suteikiama biudžetinė garantija dėl negautų sumų, susijusių su paskolomis ir paskolų garantijomis, jo finansavimo operacijoms, vykdomos šiame sprendime nurodytose šalyse, kai nagrinėjamas finansavimas suteikiamas remiant atitinkamus Europos Sąjungos užsienio politikos tikslus.

50 Pagal skundžiamo sprendimo 2 straipsnio 1 dalį, šalių, atitinkančių ar galinčių atitikti reikalavimus EIB finansavimui pagal Bendrijos garantiją gauti, sąrašas pateikiamas šio sprendimo I priede. Šis sąrašas suskirstytas atitinkamai į keturias grupes: narystės siekiančios šalys, kaimynystės ir partnerystės šalys, Azija ir Lotynų Amerika ir galiausiai – Pietų Afrika.

51 Parlamentas tvirtina, kad dauguma šiame priede minėtų šalių yra „besivystančios šalys“, remiantis šiuo požiūriu EBPO ir Pasaulio banko atlikta klasifikacija. Taryba ir Komisija nepateikė prieštaravimų dėl tokios kvalifikacijos.

52 Šiuo požiūriu pirmiausia reikia priminti, kad Sutarties XX antraštinės dalies pavadinime esanti sąvoka „besivystančios šalys“ nėra joje apibrėžiama. Žinoma, kaip tai išplaukia tiek iš žodinių šalių atsakymų į Teisingumo Teismo posėdyje pateiktą klausimą, tiek iš šio sprendimo 40 punkte nurodyto bendro pareiškimo antros išnašos, Bendrijos praktikoje ypatinga reikšmė suteikiama viešosios pagalbos vystymuisi gaunančių subjektų sąrašui, kurį sudaro EBPO Pagalbos vystymuisi komitetas. Vis dėlto besivystančių šalių samprata turi būti savarankiško Bendrijos aiškinimo dalykas.

Tai taip pat taikytina aplinkybei, kad besivystančių šalių kategorija yra dinamiška, turinti tendenciją keistis pagal aplinkybes, kurias sunku numatyti.

53 Tačiau šiuo atveju pakanka pažymėti, kad akivaizdu, jog didelė dalis ar net dauguma skundžiamo sprendimo priede išvardytų finansavimo reikalavimus atitinkančių šalių gali būti priskirtos šiai sąvokai, nepaisant tikslaus jos apibrėžimo.

54 Esant šioms sąlygoms negalima atmesti, priešingai nei teigia Taryba ir Komisija, kad finansinio bendradarbiavimo su trečiosiomis valstybėmis nustatymas skundžiamu sprendimu gali būti priskirtas bendradarbiavimui vystymosi labui Sutarties XX antraštinės dalies prasme.

55 Kaip nurodo Parlamentas ir Komisija, EIB projekto partneriai dėl Bendrijos garantijos gauna paskolas palankesniu režimu, o tai gali būti traktuojama kaip pagalbos priemonės. EB 179 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad EIB remia Bendrijos bendradarbiavimo vystymosi labui politiką. Vadinasi, tai, kad EIB veikla iš esmės pasireiškia suteikiant kreditus, o ne subsidijas, negali užkirsti kelio tam, kad kai kurios iš šių priemonių būtų kvalifikuojamos kaip pagalba vystymuisi.

56 Šiame kontekste taip pat reikia pažymėti, kad pagal skundžiamo sprendimo 2 straipsnio 2 dalį Taryba kiekvienu konkrečiu atveju priima sprendimus dėl Bendrijos garantijos suteikimo EIB tam tikrų šalių, įskaitant ir šalis, kurios nėra išvardytos šio sprendimo 1 priede, finansavimui. Be to, esant tam tikroms sąlygoms, pagal jo 2 straipsnio 4 dalį Taryba gali nuspręsti sustabdyti naują EIB finansavimą pagal minėtą garantiją. Įmanoma, kad besivystančios šalys gali būti susijusios su Tarybos sprendimais,

priimtais taikant skundžiamo sprendimo 2 straipsnio 2 ar 4 dalis. Tačiau, remiantis šiomis nuostatomis, minėti sprendimai priimami pagal EB 181a straipsnyje numatytą procedūrą, nepaisant to, ar jie susiję su besivystančiomis šalimis Sutarties XX antraštinės dalies prasme.

Dėl skundžiamo sprendimo tikslo

57 Nors akivaizdu, kad skundžiamas sprendimas patenka į finansinio bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis sritį Bendrijos finansinės priemonės pagalba, Parlamentas nesutinka su Taryba ir Komisija dėl pasekmių, išplaukiančių iš tokio konstatavimo.

58 Parlamentas tvirtina, kad skundžiamu sprendimu tiek, kiek jis susijęs su besivystančiomis šalimis, siekiama EB 177 straipsnyje numatytų tikslų, ypač tvaraus ekonominio ir socialinio vystymosi. Taryba nesutinka su šiuo teiginiu, tačiau nenurodo, kokio tikslo šiuo sprendimu siekiama besivystančių šalių Sutarties XX antraštinės dalies prasme atžvilgiu.

59 Todėl, priešingai nei mano Taryba ir Komisija, būtent skundžiamo sprendimo turinys, o ne jo tikslas išplaukia iš šio sprendimo 57 punkte pateikto apibūdinimo. Iš šio sprendimo matyti, kad Bendrijos garantijos suteikimu siekiama tikslo, išeinančio už priemonės, kuri su bendradarbiavimu vystymosi labui susijusi tik netiesiogiai, ribų. Antai, iš minėto sprendimo trečios konstatuojamosios dalies išplaukia, kad juo

siekiama remti ES išorės veiksmus nepadarant poveikio EIB kredito būklei. Be to, pagal šio sprendimo 1 straipsnį, Bendrijos garantija suteikiama, tik jei nagrinėjamas finansavimo operacijas nuspręsta vykdyti „remiant atitinkamus Europos Sąjungos užsienio politikos tikslus“.

60 Kaip per posėdį nurodė Parlamentas, įmanoma, kad, nesant tokios garantijos, EIB negalėtų imtis finansavimo operacijų nagrinėjamose šalyse. Atsižvelgiant į padidėjusią riziką, susijusią su finansavimo suteikimu kai kuriose trečiosiose šalyse, EIB kredito būklė gali būti paveikta realizuojant tokias operacijas šiose šalyse, nes, siekiant išvengti neigiamo poveikio šiai būklei, EIB būtų atgrasintas tęsti šias operacijas arba bent jau įpareigotas jų atžvilgiu numatyti gerokai nepalankesnes sąlygas kreditų gavėjams. Todėl dėl Bendrijos garantijos ir dėl jos įtakos EIB kredito būklei pastarojo investavimui į trečiąsias šalis sudaromos palankios sąlygos arba jis tampa galimas. Taigi EIB kredito būklės išlaikymas yra būtina priemonė realizuojant pagrindinį šio sprendimo tikslą – prisidėti prie Bendrijos išorės politikos.

61 Be to, darant prielaidą, kaip tvirtino Taryba ir Parlamentas, kad Bendrijos garantija skundžiamame sprendime numatytoms trečiosioms šalims daro tik netiesioginę įtaką sudarant EIB šioms šalims taikomam finansavimui palankesnes sąlygas, ši aplinkybė neprieštarauja, kad ši priemonė būtų laikoma Bendrijos politikos bendradarbiavimo vystymosi labui dalimi.

62 Be to, priešingai nei tvirtina Komisija, skundžiamas sprendimas neturėtų būti laikomas iš esmės vidine Bendrijos priemone. Teisinga tai, kad, pirmiausia, Bendrijos garantija sukelia pasekmes visų pirma Bendrijoje, t. y. santykiams tarp EIB ir Bendrijos biudžeto. Tačiau, kaip išplaukia ir iš šio sprendimo 59 punkto, ši garantija nėra pagrindinis šio

sprendimo tikslas, bet priemonė šiam tikslui pasiekti, pasireiškianti parama Bendrijos išorės politikai palengvindama ir sustiprindama finansinį bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis padedant EIB.

63 Bendrijos politika bendradarbiavimo vystymosi labui yra sudėtinė Bendrijos išorės veiksmų dalis. Be to, skundžiamo sprendimo aštuntoje konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama, kad EIB finansavimo operacijos turėtų atitikti ir remti ES užsienio politikos kryptis, įskaitant konkrečius regioninius tikslus. Taip pat šio sprendimo 3 straipsnio 2 dalyje aiškiai numatyta, kad bendradarbiavimas vyksta atskirų regionų pagrindu, atsižvelgiant į EIB vaidmenį ir Europos Sąjungos politikos kryptis kiekviename regione.

64 Šiuo požiūriu iš skundžiamo sprendimo ketvirtos konstatuojamosios dalies išplaukia, kad Bendrijos garantija turėtų būti atlyginti nuostoliai, susiję su finansavimo operacijomis, EIB atliktomis šalyse, kurios susijusios su Vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemone ir Europos kaimynystės ir partnerystės priemone. To paties sprendimo septintoje konstatuojamojoje dalyje taip pat nurodyta Reglamente Nr. 1717/2006 numatyta stabilumo priemonė. Todėl šiuo sprendimu siekiama sustiprinti veiksmus, kurių imamasi šių trijų priemonių pagalba ir kurie apima, bent jau iš dalies, bendradarbiavimą vystymosi labui Sutarties XX antraštinės dalies prasme. Šią analizę patvirtina minėto sprendimo penkiolikta konstatuojamoji dalis, kuri, be kita ko, susijusi su galimybe „derinti EIB finansavimą su ES biudžeto ištekliais dotacijų rėmimo, rizikos kapitalo ir palūkanų normų subsidijų forma, kartu teikiant techninę paramą projektams rengti ir teisinei sistemai bei norminei bazei įgyvendinti ir stiprinti“.

65 Be to, konkretūs skundžiamo sprendimo preambulėje nurodyti tikslai, susiję su įvairiais šiame sprendime numatytais regionais, atitinka, bent jau iš dalies, tipinius bendradarbiavimo vystymosi labui tikslus. Antai iš minėto sprendimo dvyliktos konstatuojamosios dalies, kurią per posėdį citavo Parlamentas, išplaukia, kad Azijoje ir Lotynų Amerikoje, t. y. regionuose, kuriuose „EIB turėtų stengtis, kad jo veikla laipsniškai apimtų daugiau <…> šalių, įskaitant veiklą neturtingesnėse šalyse“ – EIB finansavimas turėtų būti skiriamas aplinkos tvarumui ir energijos tiekimo patikimumui, taip pat toliau remiamas ES dalyvavimas šiuose regionuose pasitelkiant tiesiogines užsienio investicijas ir technologijų perdavimą bei pažangią patirtį. Be to, atitinkamai iš skundžiamo sprendimo tryliktos ir keturioliktos konstatuojamųjų dalių išplaukia, kad Centrinėje Azijoje EIB turėtų orientuotis į didžiausius tarpvalstybinės svarbos energijos

tiekimo ir transportavimo projektus, o Pietų Afrikoje – į visuomeninės svarbos infrastruktūros projektus bei privataus sektoriaus paramą, įskaitant mažas ir vidutines įmones.

66 Iš to išplaukia, kad finansiniu bendradarbiavimu, kuris, remiantis skundžiamu sprendimu, atliekamas EIB suteiktos Bendrijos garantijos pagalba, taip pat siekiama, kiek tai susiję su besivystančiomis šalimis, EB 177 straipsnyje skelbiamų socialinių ir ekonominių tikslų, kaip antai tvarus tokių šalių ekonominis ir socialinis vystymasis.

67 Iš prieš tai išdėstytų argumentų išplaukia, kad skundžiamas sprendimas tiek, kiek jis susijęs su besivystančiomis šalimis Sutarties XX antraštinės dalies prasme, priskirtinas šios antraštinės dalies ir todėl EB 179 straipsnio taikymo sričiai. Todėl šį sprendimą sudaro dvi sudėtinės dalys: viena susijusi su bendradarbiavimu vystymosi labui ir priskirtina EB 179 straipsnio taikymo sričiai, o kita – su ekonominiu, finansiniu ir techniniu bendradarbiavimu su trečiosiomis šalimis, kurios nėra besivystančios šalys, ir priskirtina EB 181a straipsnio taikymo sričiai.

Dėl skundžiamo sprendimo sudėtinių dalių santykio

68 Priešingai nei tvirtina Parlamentas, teiginio, kad skundžiamą sprendimą sudaro dvi dalys, nurodytos prieš tai einančiame punkte, nepakanka norint padaryti išvadą, kad jis turėjo būti priimtas remiantis dvigubu teisiniu pagrindu, kurį sudaro EB 179 ir 181a straipsniai. Iš tiesų, atsižvelgiant į šio sprendimo 35 ir 36 punktuose minėtą teismų praktiką, reikia nustatyti, ar viena iš šio sprendimo sudėtinių dalių yra identifikuojama

kaip pagrindinė arba dominuojanti, o kita yra tik papildoma, arba, atvirkščiai, ar šios dvi sudėtinės dalys yra neatskiriamos ir nė viena nėra papildoma kitos atžvilgiu.

69 Šiuo požiūriu iš karto reikia pažymėti, kad abu šioje byloje nagrinėjami teisiniai pagrindai – EB 179 ir 181a straipsniai – susiję, be kita ko, su bendradarbiavimu su trečiosiomis šalimis finansiniame lygmenyje ir kad, kaip išplaukia iš šio sprendimo 56 punkto, EIB įsitraukimas į finansinio bendradarbiavimo su besivystančiomis šalimis kontekstą yra sudėtinė bendradarbiavimo vystymosi labui Sutarties XX antraštinės dalies prasme dalis.

70 Beje, šiuo atveju reikia pažymėti, kad, nors Taryba ir Komisija teigia, jog skundžiamame sprendime yra beveik tik su EB 181a straipsniu susijęs pagrindinis tikslas ir sudedamoji dalis bei papildomas su EB 179 straipsniu susijęs tikslas ir sudedamoji dalis, jos vis dėlto neįrodė, kuo ekonominis, finansinis ir techninis Bendrijos ir trečiųjų besivystančių šalių bendradarbiavimas yra toks svetimas bendradarbiavimui vystymosi labui Sutarties XX antraštinės dalies prasme, kad šis sprendimas, net jei jame numatytas bendradarbiavimas apima besivystančias šalis, turi pagrindinį ar dominuojantį tikslą ir sudedamąją dalį, nesusijusius su bendradarbiavimu vystymosi labui minėtos XX antraštinės dalies prasme.

71 Iš tiesų, skundžiamu sprendimu EIB suteiktos Bendrijos garantijos pagalba siekiama sustiprinti finansinį bendradarbiavimą tiek su besivystančiomis šalimis, tiek su kitomis trečiosiomis šalimis. Todėl šis sprendimas susijęs su panašaus pobūdžio veiksmais, kurie skiriasi tik dėl nagrinėjamų regionų ar šalių. Kaip išplaukia iš generalinės advokatės išvados 77 ir 78 punktų, būtų rizikinga arba nepagrįsta bandyti nustatyti dominuojantį geografinį komponentą minėtame sprendime. Tai ypač tinka dėl to, kad besivystančių šalių Sutarties XX antraštinės dalies prasme kategorija keičiasi ir,

atsižvelgiant į to paties sprendimo 2 straipsnio 2 dalyje numatytą galimybę Tarybai kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti dėl šalių, kurios net nėra paminėtos skundžiamo sprendimo I priede, tinkamumo gauti EIB finansavimą, kuriam suteikiama Bendrijos garantija.

72 Iš prieš tai išdėstytų aplinkybių išplaukia, kad, atsižvelgiant į skundžiamo sprendimo turinį ir tikslą, jame yra neatskiriamos sudėtinės dalys, kurios priskirtinos atitinkamai EB 179 ir 181a straipsnių taikymo sritims, ir neįmanoma nustatyti pagrindinio arba dominuojančio tikslo ar sudėtinės dalies. Todėl, taikant šio sprendimo 36 punkte primintą teismų praktiką, reikia daryti išvadą, kad šis sprendimas turėjo būti iš principo priimtas šių dviejų straipsnių pagrindu, nebent tokia juridinių pagrindų kombinacija negalima šio sprendimo 37 punkte primintos teismų praktikos prasme, o tai ir reikia išnagrinėti.

Dėl procedūrų suderinamumo

73 Teisingumo Teismo paprašytos per posėdį išreikšti nuomonę dėl klausimo, ar procedūros, numatytos atitinkamai EB 179 ir 181a straipsnyje, yra suderinamos, visos šalys atsakė teigiamai, nurodydamos, kad tam tikros priemonės jau buvo Bendrijos teisės aktų leidėjo priimtos remiantis dvigubu šių straipsnių pagrindu.

74 Tačiau šiuo požiūriu reikia priminti, kad, kaip išplaukia iš šio sprendimo 34 punkte cituotos teismų praktikos, teisės akto teisinio pagrindo nustatymas negali būti grindžiamas teisiniu pagrindu, taikytu priimant kitus Bendrijos teisės aktus, kurie kartais turi panašių požymių.

75 Kaip buvo priminta ir šio sprendimo 37 punkte, rėmimasis dvigubu teisiniu pagrindu negalimas, kai procedūros, numatytos kiekvienam iš teisinių pagrindų, yra nesuderinamos viena su kita.

76 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad, skirtingai nei minėto sprendimo *Titano dioksidas* atveju, vykdant procedūrą, numatytą tiek EB 179 straipsnyje, tiek ir EB 181a straipsnyje, Taryba sprendimus priima kvalifikuota dauguma.

77 Teisinga tai, kad EB 179 straipsnio kontekste Parlamentas įgyvendina teisės aktų leidybos funkciją priimdamas bendrą sprendimą su Taryba, o EB 181a straipsnis – vienintelis teisinis pagrindas, naudotas skundžiamam sprendimui priimti – numato tik Tarybos konsultavimąsi su Parlamentu.

78 Tačiau reikia priminti Parlamento vaidmens svarbą Bendrijos teisės aktų leidybos procese. Kaip Teisingumo Teismas jau nurodė, Parlamento dalyvavimas šiame procese Bendrijoje atspindi pagrindinį demokratijos principą, pagal kurį tautos valdžios vykdyme dalyvauja per tarpininką – atstovaujamąją asamblėją (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Titano dioksidas* 20 punktą ir minėtą teismų praktiką bei 1995 m. kovo 30 d. Sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą*, C-65/93, Rink. p. I-643, 21 punktą).

79 Šiuo požiūriu priešingai nei situacijai, nagrinėjamai byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Titano dioksi*das, šios bylos aplinkybėmis rėmimasis dvigubu teisiniu pagrindu – EB 179 ir 181a straipsniais – neturėtų turėti neigiamos įtakos Parlamento teisėms (šiuo klausimu žr. minėto 2006 m. sausio 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 54 punktą ir minėto sprendimo *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* 59 punktą). Iš tiesų rėmimasis EB 179 straipsniu reikalauja reikšmingesnio Parlamento

dalyvavimo, nes aktui priimti numato vadinamąją „bendro sprendimo“ procedūrą. Be to, Teisingumo Teismo posėdyje nebuvo tvirtinama, kad toks dvigubas teisinis pagrindas teisės aktų leidybos požiūriu nėra galimas.

80 Be to, daug argumentų patvirtina išvadą, kad EB 179 ir 181a straipsnių bendras panaudojimas skundžiamo sprendimo atžvilgiu buvo galimas ir tinkamas.

81 Pirmiausia, kaip išplaukia ir iš šio sprendimo 69–72 punktų, skundžiamo sprendimo sudėtinės dalys, atitinkamai susijusios su besivystančiomis šalimis ir trečiosiomis šalimis, yra neatskiriamos. Iš tikrųjų, atsižvelgiant į besivystančių šalių Sutarties XX antraštinės dalies prasme kategorijos evoliucinį pobūdį ir teisinio saugumo reikalavimus, praktiškai negalima pritarti lygiagrečiam dviejų aktų priėmimui, kai vienas susijęs su besivystančiomis šalimis ir grindžiamas tik EB 179 straipsniu, o kitas susijęs ne su besivystančiomis šalimis ir grindžiamas vien EB 181a straipsniu. Antra, kaip išplaukia ir iš tų pačių šio sprendimo punktų, neturėtų būti tvirtinama, kad viena iš šių sudėtinių dalių yra papildoma kitos atžvilgiu.

82 Šiomis aplinkybėmis sprendimas, kuris atitinkamai EB 179 ir 181a straipsniuose numatytų vadinamųjų „bendro sprendimo“ ir „konsultavimosi“ procedūrų atžvilgiu išskirtinę reikšmę suteikia vieninteliam EB 179 straipsniu grindžiamam teisiniam pagrindui, kuris numato didesnį Parlamento vaidmenį, reikštų, kad ekonominis, finansinis ir techninis bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis, kurios nėra besivystančios, nebūtų aiškiai apimtas pasirinkto teisinio pagrindo. Tokiu atveju Tarybos teisės aktų leidimo vaidmuo būtų bet kuriuo atveju paveiktas tokiu pačiu būdu kaip ir remiantis dvigubu teisiniu pagrindu, susidedančiu iš EB 179 ir 181a straipsnių. Be to, kaip išplaukia iš šio sprendimo 47 punkto, kadangi EB 181a straipsniu nesiekiama sukurti teisinio pagrindo priemonėms, kuriomis siekiama EB 177 straipsnyje numatytų tikslų, susijusių su bendradarbiavimu vystymosi labui Sutarties XX antraštinės dalies prasme, EB 179 straipsnis iš principo negali būti bendradarbiavimo priemonių, kuriomis nesiekiama tokių tikslų, pagrindas.

83 Iš to išplaukia, kad konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis, kurioms, be kita ko, būdingas Sutarties XX ir XXI antraštinių dalių viena kitą papildantis santykis, bei dėl beveik viena kitą papildančios EB 179 ir 181a straipsnių formuluotės, atitinkamai šiuose dviejuose straipsniuose numatytos procedūros neturėtų būti laikomos nesuderinamomis.

84 Todėl darytina išvada, kad skundžiamas sprendimas turėjo būti grindžiamas tik dvigubu teisiniu pagrindu – EB 179 ir 181a straipsniais.

85 Todėl, atsižvelgiant į visus prieš tai išdėstytus argumentus, reikia panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek jis grindžiamas vien EB 181a straipsniu.

Dėl prašymo pratęsti skundžiamo sprendimo galiojimą

86 Tuo atveju, jei Teisingumo Teismas panaikintų skundžiamą sprendimą, Parlamentas, šiuo požiūriu palaikomas Tarybos ir Komisijos, prašo pratęsti jo galiojimą, iki bus priimtas naujas sprendimas.

87 Pagal EB 231 straipsnio antrąją pastraipą Teisingumo Teismas gali, jei mano esant reikalinga, panaikindamas reglamentą nurodyti, kurie paskelbto negaliojančiu reglamento padariniai lieka galutiniai. Šią nuostatą galima taikyti taip pat sprendimui, jei yra svarbūs teisinio saugumo motyvai, panašūs į tuos, kurie atsiranda panaikinant tam tikrus reglamentus ir kurie pateisina Teisingumo Teismo įgaliojimus, kuriuos jam

šiame kontekste suteikia EB 231 straipsnio antroji pastraipa (šiuo klausimu žr., be kita ko, 1996 m. kovo 26 d. Sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą*, C-271/94, Rink. p. I-1689, 40 punktą; 1998 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Komisiją*, C-106/96, Rink. p. I-2729, 41 punktą ir 1998 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą*, C-22/96, Rink. p. I-3231, 41 ir 42 punktus).

88 Skundžiamas sprendimas, remiantis jo 10 straipsniu, įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, kuris atliktas 2006 m. gruodžio 30 dieną. Akivaizdu, kad jo panaikinimas nepratęsiant galiojimo gali turėti neigiamų pasekmių EIB kredito būklei ir sukelti žalingą neapibrėžtumą jo vykdomoms ir būsimoms finansavimo operacijoms.

89 Šiomis aplinkybėmis egzistuoja svarbūs teisinio saugumo argumentai, kurie leidžia Teisingumo Teismui patenkinti šalių prašymą pratęsti skundžiamo sprendimo galiojimą. Todėl reikia atidėti jo panaikinimo pasekmes tol, kol per protingą terminą įsigalios naujas sprendimas. Šiuo požiūriu panašu, kad dvylikos mėnesių terminas skaičiuojant nuo šio sprendimo paskelbimo gali būti laikomas protingu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

90 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Parlamentas reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Taryba bylą pralaimėjo, pastaroji turi jas padengti. Remiantis to paties reglamento 69 straipsnio 4 dalies pirmąja pastraipa, Komisija, įstojusi į bylą Tarybos reikalavimams palaikyti, padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2006 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimą 2006/1016/EB, suteikiantį Europos investicijų bankui Bendrijos garantiją paskolų ir paskolų garantijų, suteiktų projektams ne Bendrijoje, nuostoliams atlyginti.**

2. **Sprendimo 2006/1016 galiojimas, kiek tai susiję su Europos investicijų banko finansavimu, kuris bus atliktas iki įsigaliojant naujam sprendimui, kuris bus priimtas remiantis tinkamu teisiniu pagrindu, t. y. pagal EB 179 ir 181a straipsnius, pratęsiamas dvylikai mėnesių skaičiuojant nuo šio sprendimo paskelbimo datos.**

3. **Europos Sąjungos Taryba padengia bylinėjimosi išlaidas, išskyrus Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

4. **Europos Bendrijų Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.